

Otetaanpa uusi yritys! :-)

Luuk. 13:6-9

Jeesus esitti vielä vertauksen: "Eräällä miehellä oli viinitarhassaan kasvamassa viikunapuu. Hän meni etsimään siitä hedelmiä, mutta ei löytänyt. Silloin hän sanoi puutarhurille: 'Jo kolmena vuotena olen käynyt etsimässä hedelmiä tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Kaada se, sehän vain vie voiman maasta.' Mutta puutarhuri vastasi: 'Herra, anna sen olla vielä yksi vuosi. Minä muokkaan ja lannoitan maan sen ympäriltä. Jospa se ensi vuonna tekee hedelmää. Jollei niin käy, käske sitten kaataa se.'"

Otetaanpa uusi yritys!

Uskon, että olet joutunut sanomaan kuluneen vuoden aikana kerran jos toisenkin: "Otetaanpa uusi yritys!" Suinkaan kaikki asiat eivät onnistu ensi yrittämällä. Mitä haastavampi tehtävä, sen varmemmin joutuu tekemään uudelleen. Onneksi meille tarjoutuu mahdollisuuksia uusiin yrityksiin. Jos ei toisella, niin 'kolmas kerta toden sanoo', sanotaan. Todellisuudessa tarvitsemme kertoja vieläkin enemmän: ehkä viides, kymmenes tai viideskymmenes kerta toden sanoo!

Otetaanpa uusi yritys!

Näin sanoo myös pyhä Jumala. Kerta toisensa jälkeen hän antaa meille anteeksi ja mahdollisuuden yrittää uudelleen. Kompuroimme, teemme väärin ja liian vähän hyvää, mutta silti hän nostaa meidät armollaan ylös. Joka kerta. Uudenvuoden kynnyksellä saamme armollisesti ajatella näin: tunnustamme, ettemme ole onnistuneet kaikilta osin ja pyydämme uutta tilaisuutta.

Ratkaisevaa ei kuitenkaan ole, yritämmekö pakonomaisesti tehdä sellaista hyvää, joka yksin kelpaa Jumalalle. Sellaista omatekoista hyvää ei nimittäin ole olemassakaan. Jumalalle kelpaa vain hänen itsensä valmistama vanhurskaus, pyhyys ja puhtaus. Hän valmisti sen Jeesuksessa, seimen lapsessa ja ristin uhrissa, sinua ja minua varten. Tuon lahjavanhurskauden saa omakseen tunnustaessaan oman vajavaisuutensa ja syntisyytensä Herralle. Armonpyyntö johtaa parannukseen, jolloin saamme vastaanottaa syntien anteeksiannoksen, eheytyneen jumalyhteyden ja sen, että Jeesus tulee Pyhässä Hengessä sydämeen. Sitten Jeesus alkaa itse kantaa ilon, rauhan ja rakkauden hedelmää elämässämme. Hän on sydäntemme ylipuutarhuri.

Ratkaisevaa on siis se, jäämmekö kaikessa Herran käsiin ja annammeko pelastaa itsemme. Otammeko uuden yrityksen, jotta kääntyisimme entistä ahkerammin hänen puoleensa? Teemmekö näin tulevana armonvuonna 2012? - Aikamme on Jumalan kädessä.

Päivän evankeliumissa hedelmätön viikunapuu saa armonaikaa. Viikunapuun ongelmana ei ollut se, että se olisi tehnyt jotakin väärin vaan se, ettei se tehnyt mitään se oli suunniteltu tekemään: kasvattamaan viikunoita. Tähän hedelmättömyyteen viikunapuu sai armonaikaa. Isännälle ei riittänyt se, että puu nökötti keskellä viinitarhaa vaan sen tuli tehdä sitä mihin se oli luotu: hyviä hedelmiä.

Tänä uudenvuodenaattona olemme Herran edessä kuin tuo viikunapuu: emme kenties ole vuoden aikana tehneet paljon pahaa, mutta olemmeko tehneet sitä hyvää mihin meidät on luotu? Olemme kyllä nököttäneet Herran puutarhassa, mutta millaiset hedelmät meillä on näyttää? Huomaamme miten vaikeaa kristityn elämä on: ei riitä, että huolehtii vain siitä ettei tee väärin, vaan pitää huolehtia myös siitä, että tekee oikein ja kuten Herra on tarkoittanut.

Kysymme Herran edessä itseltämme. Olisiko voinut käydä ehtoollisella useammin vuoden aikana? Miksen soittanut tai käynyt sen lähimmäisen luona, jolla oli vaikeaa? Miksen tehnyt tilaa kiireiseen allakkaani, jotta olisin voinut auttaa häntä joka olisi tarvinnut minua? Maltoinko rukoilla ja tutkia sanaa keskellä arjen touhujen?

Viikunapuulle oli annettu kolme armonvuotta ja se sai vielä ainakin yhden. Puutarhuri sanoi: *"Herra, anna sen olla vielä yksi vuosi. Minä muokkaan ja lannoitan maan sen ympärillä. Jospa se ensi vuonna tekee hedelmää. Jollei niin käy, käske sitten kaataa se."*

Jumala antaa meillekin armossaan käsittämättömän monta armonvuotta. Yrityksiä sallitaan. Ei vain kerran, kahdesti, kolmasti vaan yleensä paljon enemmän. Kärsivällisesti hän sanoo sydämiimme: Otetaanpa uusi yritys! Mutta kukaan ei tiedä kuinka monta kertaa hän niin tekee. Viikunapuunkin kohtalo jää avoimeksi: Auttoiko sitä maan muokkaus ja lannoitus? Tekikö se vihdoin hedelmää vai jouduttiinko se kaatamaan? Annettiinko sille vielä yksi vuosi lisää?

Jeesuksen opetuksen perusteella on tärkeää, että otamme tosissamme Jumalan kutsun kun kuulemme sen. Sen kanssa ei tule leikkiä ja luottaa uusiin mahdollisuuksiin, jos tietoisesti hukkaa edelliset. Rukoilemme voimaa tulla sellaisiksi taimiksi Luojan puutarhassa, joksi meidät luotu: *"Mä taimi olen sun tarhassas ja varten taivasta luotu, sun armollisehen huomahas jo syntymästäni suotu"* (VK 490:4).

Jumala loi viikunapuun rakkaudesta ja hyvää tehtävää varten. Samoin me olemme olemassa hänen rakkaudesta ja rakkauden tehtäviä varten. Jumala haluaa antaa meille parasta, sitä yltäkyläisyyttä joka avautuu yksin hänen yhteydessään. Hänellä on luotujaan ja lunastettujaan kohtaan hyvät suunnitelmat. Nämä lupaukset ovat voimassa myös alkavana vuonna: *"Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon"* (Jer 29:11).